

РЕШЕНИЕ

№ 36626

гр. София, 06.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Димитрина Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Ралица Рачкова

София Тодорова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6166** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Ралица Рачкова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63 в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по повод на жалба с вх. № 158811 от 07.05.2025 г. по описа на Административен съд
– София град, подадена от председателя на Комисия за противодействие на корупцията (КПК)
чрез гл. юрк. Р. Ц., със служебен адрес: [населено място], пл. „Света Неделя“ № 6, срещу решение
№ 1419 от 14.04.2025 г., постановено по НАХД № 14478 по описа за 2024 г. на Софийски районен
съд (СРС), 133-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № КПК-
НП-104/31.05.2024 г., издадено от председателя на КПК, с което на С. Д. С., на основание чл. 115
от Закон за противодействие на корупцията (ЗПК) е наложено административно наказание
„глоба“ в размер на 1000 лева за извършено нарушение на разпоредбите на чл. 52, ал. 1, т. 1, вр.
чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на решението на
СРС. Посочва се, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че следва да намери
приложение нормата на § 4 от ПЗР на ЗПК, която се явява единственото основание за отмяна на
наказателното постановление. Счита, че СРС не е отчетел обстоятелството, че с новия закон е
разширен обхватът на лицата, заемащи публични длъжности, определени в чл. 6, ал. 1 от ЗПК,
като с § 3, т. 38 от ПЗР на ЗПК е отменен §2 от ПЗР на ЗПКОНПИ, а с §3, т. 7 от ПЗР на ЗКПК е
отменен чл. 6 от ЗПКОНПИ. Посочва, че кръгът на задължените лица, които са включени в
Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (в

сила от 06.10.2023 г.) е запазен и прецизиран, като са добавени изцяло нови категории лица, имащи публични функции или правомощия по разходване на публични средства. Според касатора за лицата, които за първи път попадат в обхвата, възниква задължение да подадат декларация за имущество и интереси и макар С. Д. С. да е подала встъпителна декларация, това е станало пред органа по назначаване, а не пред КПК, поради което следвало да подаде и пред Комисията. Искане се от съда да се отмени решението на районния съд и вместо него да се постанови друго, с което процесното НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрк. Р., която отправя искане към съда за уважаване на жалбата и отмяна на решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – С. Д. С., не се явява и не се представлява. Не е депозиран отговор по касационната жалба.

Представителят на Софийска Градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба и моли съда, да отмени решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

Настоящият състав, при извършена служебна проверка, намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 26.01.2024 г. в дирекция „Публичен регистър“ при Комисия за противодействие на корупцията (КПК) била направена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПК да подават декларации за имущество и интереси. В хода на проверката било установено, че жалбоподателят С. Д. С. не е подал в едномесечен срок встъпителна декларация по образец на основание чл. 52, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК. Като начален момент на едномесечния срок била приета датата на влизане в сила на ЗПК, с който се разширява кръга на задължените субекти да подадат декларации - 06.10.2023 г., а като крайна дата – 06.11.2023 г.

Въз основа на констатираното В. Н., заемащ длъжност инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПК съставил против жалбоподателя АУАН № КПК-АУАН-ПР-450/02.02.2024 г., в негово отсъствие, след отправена покана за съставяне на АУАН, на която жалбоподателят С. не отговорил и не се явил. Препис от акта бил връчен на същия на 14.02.2024 г. Срещу съставения АУАН постъпило писмено възражение в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН, председателят на КПК издал обжалваното НП № КПК-НП-104/31.05.2024 г., с което на жалбоподателя С., на основание чл. 115 от ЗПК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за извършено нарушение на разпоредбите на чл. 52, ал. 1, т. 1, вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК. АНО констатирал, че С. е подал встъпителна декларация на 15.02.2024 г. и въз основа на това е констатирано закъснение от 3 месеца и 9 дни.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение, с което е отменил НП № КПК-НП-104/31.05.2024 г., издадено от председателя на КПК.

За да постанови този резултат, СРС е приел, че С. Д. С. не е извършила нарушението, за което е съставено НП, тъй като същият е нямал задължение да подава декларация по 52, ал. 1, т. 1 ЗПК. В решението е прието за безспорно, че към датата на влизане в сила на ЗПК – 06.10.2023 г.,

жалбоподателят С. е имал качеството на лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, т. 51 от ЗПК, но за него не е възникнало задължение да подаде декларация по чл. 52, ал. 1, т. 1 от ЗПК, тъй като това задължение възниква от момента на встъпването в длъжност, като за изпълнението му е предвиден едномесечен срок. Посочено е, че С. С. е постъпил на длъжност преди влизане в сила на ЗПК – 06.10.2023 г., като към момента на встъпването си е подал встъпителна декларация. След анализа на разпоредбата на § 4 ПЗР на ЗПК съдът е приел, че материалният закон е приложен неправилно, поради което е отменил наказателно постановление като незаконосъобразно.

При извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, както и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно §2, ал. 2 от ДР на ЗПКОНПИ /отм./, членовете на органите на управление на държавни предприятия, подават декларациите по чл. 35, ал. 1 /декларация за несъвместимост и декларация за имущество и интереси/ в едномесечен срок от заемането на длъжността, пред органа по избора или назначаването. Цитираната разпоредба на § 2 от ДР на ЗПКОНПИ е отменена с ДВ. бр.84/06.10.2023 г.

Съгласно чл. 52, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията (обн. в ДВ. бр. 84/06.10.2023 г., в сила от същата дата - 06.10.2023 г.) лицата, заемащи публични длъжности, подават пред Комисията декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемането на публичната длъжност; 2. ежегодно до 15 май - за предходната календарна година или за съответния период от момента на встъпване в длъжност по чл. 6, ал. 1 до края на предходната календарна година, когато деклараторът е подал встъпителна декларация през предходната календарна година; 3. в едномесечен срок от освобождаване от длъжност.

Съгласно чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК, лицата, заемащи публични длъжности, подават декларация за имущество и интереси. Съгласно чл. 52, ал. 1, т. 3 от ЗПК, декларация за имущество и интереси се подава в едномесечен срок от освобождаване от длъжност. Според чл. 6, ал. 1, т. 51 от ЗПК, лица, заемащи публични длъжности са представителите на държавата или на общините в органите на управление или контрол на търговски дружества с държавно или общинско участие в капитала. Съгласно § 4 от ПЗР на ЗПК „задължените лица, подали встъпителни декларации по реда на отменените разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, не подават нови встъпителни декларации след влизането в сила на този закон. Те подават декларации при условията и по реда на този закон в сроковете по чл. 52“.

По делото няма спор, че С. Д. С. е заемал длъжност – управител на „В и К“ ООД [населено място] от преди датата на влизане в сила на ЗПК (06.10.2023 г.). В подкрепа на това е представен по делото Списък на управителите и контролните органи на търговските дружества с принципал „Български ВиК холдинг“ ЕАД, от който е видно, че към 06.10.2023 г. инж. С. Д. С. е управител на „В и К“ ООД – [населено място]. Същото се потвърждава и от служебно извършена справка в Търговския регистър, видно от която същият заема длъжността управител на „В и К“ ООД, [населено място] от 2009 г., с прекъсване в интервала от 13.09.2013 г. до 04.12.2014 г. и от 04.12.2014 г. отново е управител на дружеството, в т.ч и към настоящия момент. Няма спор по делото и това, че е подавал годишни декларации за имущество и интереси, в това число за 2022 г. са подадени декларации с контролни числа 46B7FC02 от 10.05.2023 г. и D2530828A от 10.05.2023 г., тоест в законоустановения срок до 15 май съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 2 от

ЗПКОНПИ (действаща към онзи момент).

В тази връзка правилно въззивният съд е приел, че в случая приложение намира разпоредбата на § 4 от ПЗР на ЗПК, съгласно която „задължените лица, подали встъпителни декларации по реда на отменените разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, не подават нови встъпителни декларации след влизането в сила на този закон. Те подават декларации при условията и по реда на този закон в сроковете по чл. 52 от ЗПК“. След като към 06.10.2023 г. С. Д. С. вече е заемала длъжността „управител“ и е бил е задължено лице по см. на § 2, ал. 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ (отм.) да подава декларация по чл. 35 ЗПКОНПИ (отм.), то за него не е възникнало ново задължение за подаване на встъпителна декларация пред Комисията, при условията и по реда на новия закон. В разпоредбата на § 4 от ПЗР на ЗПК, законодателят не е направил разграничение, че същата се отнася единствено до лицата, заемащи „висши публични длъжности“ по смисъла на чл. 6 от ЗПКОНПИ (отм.), но не и до лицата по § 2, ал. 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ (отм.). Я. е волята на законодателя, касаеща „задължените лица“, които са и двете категории субекти - заемащи „висши публични длъжности“ и тези по § 2, ал. 1 от ДР на ЗПКОНПИ (отм.), вкл. и членовете на органите на управление на държавни предприятия. Визираното нарушение би могло да бъде реализирано от обективна страна, ако С. за първи път е заел публична длъжност по см. на чл. 6, ал. 1, т. 51 ЗПК, след датата на влизане в сила на ЗПК - 06.10.2023 г., но е бездействал, като именно тогава той би бил длъжен да подаде в едномесечния срок до Комисията встъпителна декларация по чл. 52, ал. 1, т. 1 ЗПК. В този смисъл е решение № 77 от 03.01.2025 г., постановено по адм. дело № 9604/2024 г. по опис на Административен съд – София-град.

Ето защо, правилен е изводът на СРС, че от приетите за установени факти не се доказва осъществяване от обективна страна на вмененото на С. Д. С. нарушение. Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали СРС да отмени наказателното постановление, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

С оглед изложеното, съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като постановено в съответствие със закона, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касационния жалбоподател не следва да се присъждат разноски. Ответната страна не е претендирала присъждане на сторени по делото разноски.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН Административен съд София - град, XXVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1419 от 14.04.2025 г., постановено по НАХД № 14478/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 133-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № КПК-НП-104/31.05.2024 г., издадено от председателя на КПК.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

